

Nové otáčivé hlediště mimo zámeckou zahradu

Diskuse o otáčivém hledišti v Českém Krumlově se podobá letu bumerangu. S velkou energií se vždy znovu rozletí, opíše dráhu emotivních prohlášení a různých navržených řešení a vrátí se k výchozímu stavu.

Z hlediska památkové péče je to stav neuspokojivý. Současná točna je nevzhledná stavba na tom nejméně vhodném místě. V centru historické zámecké zahrady, na křížení smysluplně komponovaných osových cest a přímo proti skvělé architektuře Bellárie. Památkář zde nemá příliš prostoru ke kompromisu a chtít po něm, aby se s točnou sžil, je podobné, jako nutit vegetari-

ána, aby jedl maso, řečeno s trochou nadsázky. Zastánci točny proti tomu připomínají pozoruhodnou tradici nočních plenérových představení a jejich neopakovatelnou atmosféru. Ti z nich, kteří vnímají krásu zahrady i ve dne, přeci jenom vědí, že točna do zahrady nepatří, jak to nedávno na stránkách tohoto deníku vyjádřil i režisér Jiří Menzel.

Mohlo by se namítnout, že točna v zahradě je pouhou vadou na kráse, která nebrání údržbě zahrady. Odpůrce točny může při denní procházce v této části hledět jinam a večerní zážitek rozptýlí všechny pochybnosti. I při věcném přístupu a velké míře tolerance ale vážným

problémem zůstává trvale nevyužitá Bellárie a omezená možnost využívání zadní části zahrady s jezírkiem, hudebním pavilonem a dalšími kouzelnými místy.

Problematický je i vlastní divadelní provoz točny. Prostředí zahrady podstatně limituje budoucí rozvoj již tak omezených scénografických možností i divadelního zázemí.

Dalším opakovaně diskutovaným bodem je nesouhlas výboru UNESCO s existencí točny v zámecké zahradě. Odpůrci i příznivci točny se shodují v tom, že zápis do seznamu světového dědictví vedle egyptských pyramid a jiných proslu-

lých světových památek je velkou poctou. Je to ale také mimořádná komerční výhoda a jako v každém jiném seriózním obchodním vztahu je zde smlouva a

dobrovolní smluvní partneři. V tomto případě Česko a UNESCO a je na nich, jak s tímto závazkem naloží.

Podstata diskuse o točně se to netýká. Památková ochrana zámecké zahrady se řídí zákonem stejným pro památky UNESCO i ty „obyčejné“ a spor o točnu začal v roce 1988, tedy čtyři roky před zápisem Krumlova na seznam světového dědictví.

Točna je dnes také otázkou politickou. Otevírá se pravidelně v době

voleb i při návštěvách významných osobností a politická rozhodnutí opakovaně posunují provoz točny do dalších let. Problém je ale třeba řešit, nikoliv odsouvat. Podle mého názoru řešení existuje a lze ho shrnout do několika základních kroků:

1. Stávající hlediště využívat do doby technické opotřebenosti.
2. Z části výnosů točny zřídit fond na vybudování točny nové.
3. Ze zainteresovaných stran vytvořit akceschopný subjekt, který se soustředí na získání dalších finančních prostředků a vybudování nové točny v lokalitě za jihozápadní stranou dnešní zámecké zahrady.
4. Novou točnu koncipovat jako

důstojnou pokračovatelku divadelní tradice otáčivého hlediště v Českém Krumlově, která splní technické, estetické i divadelní požadavky 21. století. Provoz nového divadla zahájit po dožití staré točny.

5. Provoz nové točny propojit s dalšími aktivitami v zahradě.

Realizace tohoto plánu otevírá nové horizonty. Bellárii oživují komorní koncerty, malé divadelní formy a oborové semináře. V zahradním jezírku plují ložky s návštěvníky, bránou zahrady se prochází do areálu nového přírodního divadla...

PETR PAVELEC

Autor je ředitelem jihočeských památkářů

MF Dnes 19. 10. 2007